GS 752

8

Trenne nya och wackra

Wiſor.

Den Förſta:

Om lilla Liſa,

ſom hade många fäſtemän, men ändå blef utan man.

Liſa fyllde ſjutton år, ꝛc.

Den Andra:

Sjömans-Wiſa.

Och far min, ſalig, han war en Skeppare,
han, han, ꝛc.

Den Tredje:

Jägaren och hans Maka.

Nåns du att gå från din Maka? ꝛc.

Jönköping,
tryckt hos J. A. Björk, 1855.

---

9. Kom en grefwe ſå med ſpann Och af håftig kärlek brann. "Han blir juſt en ſtåtlig man!" Tänkte lilla Liſa.

10. Grefwens kärlek gick med fart; Ack! hans famntag war ſå rart. "Och grefwinna blir jag ſnart," Tänkte lilla Liſa.

11. Liſa trodde ſå — men ack! Grefwen for och ſa' knappt tack. "Manfolk är ett ſatans pack," Tänkte lilla Liſa.

12. Liſas öfwermod war ſlut. Ogift blef hon ſom förut. Ingen tror hwad hon ſtod ut, Stackars lilla Liſa.

Den Andra:

Sjömans-Wiſa.

(Mel.: "Och far min, ſalig, han war en Weſtgöthe, han, han.")

Och far min, ſalig, han war en Skeppare, han, han, Han war, beſitta, den axelbredaſte man, man. Han gick i tröja, och kalfſkinnshandſkar han hade, Och ganſka ofta han wid mitt öra dem lade.

2. Jag war då pojke och lättmatros uppå ſkutan, Utkik på toppen likſom paſs-opp i kajutan. Jag ſof på däcket, och ankartåget war kojen, Och ſocken täcket, och hufwudgärd ankarbojen.

3. Till ſjös får man juſt ej wara klen, då det gäller, Och far min war juſt ej bland de blöta han heller. Då ſtormen hwen, ſå det blåſte twärs genom kroppen, Då föll det gubben juſt in att ſe mig på toppen.

4. På gubbens lynne wardt man juſt aldrig bedragen. I ſoluppgången jag tog mitt märke för dagen: Då jag i trappan och kajutsdörrn hörde ſmällen, Då war jag ſäker att daggen föll innan qwällen.

5. Men blåſte winden ſå ſkummet yrde kring bogen, Och wågen plöjdes likſom en fåra för plogen, Då tog han ſnuggan, och helt förnöjſam till ſinnes Han ſatt och talte rätt mången ſtrof ſom jag minnes.

6. "En ſjöman, pojke! bör wara qwick uppå wågen, Som en abborre och ſom en ſparf opp i tågen; Qwicktänkt och ſnarwänd, ty annars går han och wankar, En redlös ſkuta förutan roder och ankar."

7. "Sin egen kraft bör man ta' ombord uppå ſkutan: Skrik ej på hjelp, då du kan dig hjelpa förutan. Lit' ej på andra, ty huru uſel och lumpen Är ej den ſkuta, ſom jemt ſkall låttas med pumpen!"

8. "War oförfärad, ſe faran ſtinnt uti ſynen, Då hafwets Herre drar barſkt ihop ögonbrynen. War jemt beredd till att möta döden och domen, Ty båda komma helt oförtänkt likſom bommen."

9. Så talte gubben — och detta war bland det ſiſta, Hans lefnadsankar, hur ſtarkt det war, måſte briſta: Af döden låt han ſig in i hamnen bogſera, Och ſkutan fick jag i arf af honom, med mera.

10. Men ſjömansyrket det fick i botten jag lära, Och främſt af allt weta hut, och ſe'n manövrera. Och ſäkert är att jag än i dag derförutan Ännu ej warit min egen herre på ſkutan.

Han.

Säg om det ej min Selma är,
Som ilar till mitt möte här?
Jo, hulda wän! det är ju du, kom, ſlut dig till mitt bröſt.
Af jagten war jag nyß ſå trött,
Men när jag mot din arm mig ſtödt,
Jag glömmer allt, jag wederqwicks wid ljudet af din röſt.

Hon.

Wid ditt hjerta ſjunker jag tjuſad ner.
Saknans ſmärta plågar mig ej mer.
Nu ej tanken trollar mer ſpöken fram,
Åter rankan lindas kring ſin ſtam.

Han.

Wid ſolens ljus jag oförſkräckt
De wilda djur förföljer käckt.
Bland bergens djup jag hoppar lätt ſom på en blomſterſtig.
Men när hon går från weſter ner
Och Cynthia från himlen ler,
Mot fredlig dal min blick då wänds, då längtar jag till dig.

Hon.

Ja, wår hydda är ſå lugn, båſta wän!
Henne ſkydda dygden, kärleken.
Stormar ſkaka henne ej. Wid deß dörr
Englar troget waka nu ſom förr.

En ſtörre ſamling Wiſor och Hiſtorier, både med och utan träſnitt, ſäljas å J. A. Björks Boktryckeri i Jönköping.

Den Tredje:

Jägaren och hans Maka.

Hon.

Råns du att gå från din maka?
Fåfängt jag lindar min arm omkring dig.
Kan du ej ſällheten ſmaka
Längre i hyddan hos mig?

Han.

Inom deſſa murar
Blir mig ſå qwaſt; jag will ut — det är höſt.
Mellan ſkogens furar
Friare andas mitt bröſt.

Hon.

Hör du hur ſtormarne tjuta?
Blott i wår hydda bor lugnet, min wän!
Låt mig i famnen dig ſluta,
Dröm der om Selma igen.

Han.

Ljuſt är der att glömma
Mödorna, ſtriderna, dagens beſwär.
Endaſt ſå, du ömma!
Wärdigt jag hwilar mig der.

Hon.

Sonen i waggan, ſom leker,
Se huru ljuſt, huru himmelſkt han ler.
Se huru ſött han dig ſmeker;
Hör hur din Selma dig ber.

Han.

Blott för ſon och maka
Ilar jag ſkogarnes wilddjur emot,
Wänder glad tillbaka,
Lägger mitt rof för din fot.

Hon.

Gud! hwad jag ängſlas och båfwar;
Tuſende dödar der gapa mot dig,
När mellan klippor du ſwäfwar,
Enſam, på obanad ſtig.

Han.

Blott på dig jag tänker
Och på wår ſon; o, hur glädtigt jag går,
När ſom dimman ſtänker
Skönt med ſitt ſilfwer mitt hår.

Hon.

Här wid min ſlända ſå trägen,
Skall jag då ſitta och nämna ditt namn.
Och emot fönſtret åt wägen
Sträcka en trångtande famn.

Han.

Glödhet på min panna
Bränner din kyß; jag will ut, jag will ut.
Eljeſt mig att ſtanna
Lockar du ſäkert till ſlut.

Chör.

Bröder! till hyddan åter
Skyndom från dagens wärf igen,
Kanſke der inne gråter
Re'n någon trogen wän.
Låtom oß icke längre dröja;
Mörker betäcker ſkyn.

Luna från himlens ſalar
Lyſer wår färd bland ſkog och berg,
Sjöar och fält och dalar
Klär hon i ſilfwerfärg;
Hyddorna för wår blick ſig röja
Redan wid ſkogens bryn.

Den Förſta:

Om lilla Liſa.

Liſa fyllde ſjutton år, Glad och wacker ſom en wår. "Jag nog ſnart mig fäſtman får!" Tänkte lilla Liſa.

2. Allt för barnslig, att ännu Se på karlar, tänker du. "Gifwe Gud, jag hade ſju!" Tänkte lilla Liſa.

3. Ett och annat år förſwann: Liſa gret ibland och ſpann. "Nu är tid att få en man," Tänkte lilla Liſa.

4. Liſa ſåg ſig ſmått ikring, Löddes juſt om ingenting. "Hade jag blott wigſelring," Tänkte lilla Liſa.

5. Kom ſå mången ungerſwen; Men hon lät dem gå igen. "Ack, nu är det godt om män!" Tänkte lilla Liſa.

6. Ingen fick ett önſkadt ſwar; Liſa nu för granntyckt war. "Nej! ett år ännu jag ſpar," Tänkte lilla Liſa.

7. Liſa tycktes göra't bra; Ingen friare fick ja. "Något bättre will jag ha," Tänkte lilla Liſa.

8. Mången ärans man fick gå; Flickor kan Man ej förſtå. "Något bättre kan jag få," Tänkte lilla Liſa.